

ת"פ 39062/09 - מדינת ישראל נגד ציון חדאד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39062-09 מדינת ישראל נ' חדאד

בפני כבוד השופט ירôn מינטקביץ'

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד אמירה בורקן

המאשימה

נגד

ציון חדאד ע"י עו"ד איתן להמן

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הودאות בעבירה של סחיטה באוימים. הודהת הנאשם באהה בעקבות הסדר דיןוי אליו הגיעו הצדדים, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש. עוד הוסכם, כי בטרם הטעונים לעונש יזמנם תסוקיר שירות מבחן, אשר לאחריו יטען כל צד על פי הבנתו.

ואלו עובדות כתוב האישום המתוקן:

הנאשם הוא נהג מונית. בתאריך 11.08.13 הסיע הנאשם במוניותו את המתלון והשניים שוחחו על האפשרות כי הנאשם ישיע את המתלון לתל אביב, על מנת לקיים יחסי מין עם פרוצה. למחרת, ביום 12.08.13 התקשר המתלון לנאשם והם קבעו כי הנאשם ישיעו למפגש באותו הערב. הנאשם הזמין לצורך המפגש חדר באיזור גבעתיים ובעעה 20:30 אסף במוניותו את המתלון.

כשהגיעו הנאשם והמתלון לחדר, הזמין הנאשם פרוצה עברו המתלון והשניים קיימו יחסי מין, והנאשם נשאר בחדר וצלם אותם (לביקשת המתלון). לאחר מכן שלח הנאשם את התמונה שצילם למכשור הנייד של המתלון. המתלון שילם לנאשם עבור החדר ועבור שירותה של הפרוצה סכום של 1,800 ש"ח.

בדרכם חזרה לירושלים, סיימו הנאשם והמתלון, כי המתלון ישלם לנאשם סכום כסף נוספת, של 35,000 ש"ח תמורת יום הבילוי והשניים סיימו ביניהם את מועד התשלום. בסמוך ליום 27.08.13 נתן המתלון לנאשם סכום של 1500 ש"ח ולמחרת נתן לו סכום נוסף של 5,000 ש"ח.

משחלופו מועדי התשלומים הנוספים אותו קבעו הנאשם והמתלון מבלי שהמתלון שילם, איים הנאשם על המתלון, כי יפנה לאשת המתלון ויסביר לה מדוע המתלון חייב לו כסף. הנאשם אף איים על המתלון, כי אם לא יקבל את הכספי, יראה לאשת המתלון את התמונה אותה צילם, בה נראה המתלון מקיים יחסי מין עם הפרוצה וכן יפנה למשמרות הצניעות.

עמוד 1

המתلون הclin לנאים שיק בטעון וامر למתلون הclin הוא מתגורר, על מנת שיבוא ל��תו. באותה הזדמנות צילם הנאשם את דלת בית מגוריו של המתلون ובהמשך שלח למתلون את התמונה למכתיר הניד שלו על מנת שיבין כי הנאשם כבר הגיע למקום מגוריו.

בשל מעשיו אלה, הורשע הנאשם בעבירה של שחיטה באוימים.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שמה דגש על חומרת העבירה, על ניצול חולשת המתلون ועל חשיבות ההרתעה במקרים הללו. לפיכך בקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין שבעה חודשים מאסר בפועל לריצוי ממש, ועד ל-24 חודשים מאסר וכן עונשים נלוויים של מאסר על תנאי ופיצוי למתلون.

ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בנסיבות הנמצאים ברף הנמור בקשר הרחבה של עבירות הסחיטה באוימים והדגיש את העובדה כי הנאשם פעל לקבלת כסף שהוסכם כי יקבלו. כמו כן התייחס לחילוף הזמן ולעובדה כי הנאשם הודה והביע חרטה על מעשיו. ב"כ הנאשם הדגיש, כי על בית המשפט אין אמור לבחון את תקפו של ההסכם שבין הנאשם למתلون או את מוסריותו, אלא להתמקד בכך שהנאשם סחט מהמתلون סכום אותו המתلون אכן היה אמור לשלם לו. לצד אלה, הפנה לנسبותיו האישיות החיוביות של הנאשם, העולות מהתשkieר ולרך שזו הסתמכותו הראשונה בפלילים. לאור אלה, ביקש לאמצץ את המלצת שירות המבחן ולהשיט על הנאשם שירות לINUEת הציבור לצד הרשות ומאסר על תנאי.

במסגרת ראיות הצדדים לעונש העיד המתلون על הנזק שנגרם לו כתוצאה ממשי הנאשם. המתلون סיפר כי חש פחד כתוצאה ממשי הנאשם וכן נכנס לחובות כספיים.

הנאשם ביקש לנצל את זכות המיליה الأخيرة. לדבריו הוא מודע לטעות שעשה ומתחרט. טוען כי נשאב לאירוע זהה בעקבות העסקה שנפלה בין לבי המתلون וכי לא הייתה לו כוונה לפגוע בו.

מתهم העונש ההולם

חומרת ממשי הנאשם ברורה: תחילתה, כרך הנאשם עצמו בארגון בילוי למתلون בסוגנון "הכל כלול": הזמנת פרוצה, שכירת חדר, הסעה ושירותי צילום - וזאת בעבר סכום של 1,800 ש"ח. גם אם חלק זה של האירוע אינו פסול, הרי שריחו הרע עולה למרחוק. בדרך כלל חזרה לירושלים, סיכם הנאשם עם המתلون שזה ישלם לו סכום של 35,000 ש"ח בעבר "יום הבילוי" - וזהת מעבר לסכום של 1,800 ש"ח שכבר שילם לו. מתוך סכום זה שילם המתلون לנאשם 6,500 ש"ח.

משבושש המתلون לשלם את יתרת הסכום, איים עליו הנאשם כי יראה לאשתו את תמנונתו כשהוא מקיים יחסין עם פרוצה, וכי יפנה למשמרות הצניעות: המתلون העיד לפני. מדובר באדם המשתייך למגזר החרכי - וברור כי מבחינתו האיום שבהפקת תמנונתו מקיים יחסין מין עם פרוצה או פניה למשמרות הצניעות, הוא איום ממש אשר מימושו יגרור נזקים קשים, הן בשל הפגיעה במعتمدיו ושמו הטוב של המתلون והן בשל הפגיעה הנגררת במשפחה עקב לכך.

כתב האישום אינו מבהיר כיצד ומדוע קבועו הנאשם והמתلون, כי על המתلون לשלם לנאשם את הסכום הנוסף, 35,000 ש"ח. מן העבודות המוסכמות עולה, כי נושא התשלום הנוסף עליה בין הנאשם למתلون לאחכ הבילוי, כאשר השניים היו בדרכם חזרה לירושלים - וניתן לתהות מדוע הסכמים המתلون לשלם לנאשם סכום כה גבוה בעבר שירותו, לאחר שכבר קיבל את התמורה. גם אם מדובר בסכום שהמתلون הסכים לשלם לנאשם בטרם איים עליו, הרי שהנסיבות

האופפות את ההסכם, ובهن גובה הסכם ומועד הסיכון, מעיבות עליה ומקשות לקבל את הטענה שההסכם הייתה חופשית. גם בהנחה המקרה ביותר עם הנאשם ברור, כי אין מדובר בגבייתו של חוב לגיטימי שחייב לו המתלוון.

עבירות הסחיטה באיזומים מגינה על ערכיהם שונים, הנוגעים לקרבן הסחיטה, לציבור בכללתו ולתקינות מרכיב החיים במדינה. עבירה זו פוגעת במספר ערכים חשובים בהם, שמירה תחותט הבטחן של הפרט, רכשו, חירותו, האוטונומיה שלו וככדנו. מעבר לכך, העבירה טומנת בחובה אף פגעה במרקם החברתי וביכולתה להתנהל כחברה דמוקרטית שומרת חוק. לפגיעה של עבירות הסחיטה באיזומים בערכים החברתיים. ר' למשל ע"פ 7083/12 מדינת ישראל נ' כהן (02.12.13):

"סחיטה באיזומים היא נגע החותר תחת יסודותיו של קיום אנושי הוגן, וזורע בנשחס פחד ואימה..."

ר' גם ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל (20.9.2015):

"סחיטה באמצעות איזומים פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בשגרת חייו ובביטחונו. עבירה זו פוגעת במרקם חיים של הנשחים, במישור האישי והכלכלי. המבצע אותה בוחר לעשות לעצמו דין עצמי ופוגע בקנינו ובחירהו של קרבן העבירה."

מעבר לכך, מדובר בעבירה אשר על פי רוב קרבן העבירה חשש להتلון עליו, בשל פחדו מהאיזום. ר' לעניין גם ע"פ 6774/01 מ"י נ' אלעלווין (01.01.11) וכן ע"פ 5145/12 אבו זaid נ' מ"י (17.12.12). אבהיר, כי הפסיקה אותה סקרתי מעלה נוגעת למקרים חמורים מזה, והפניתי אליה לצורך שיקולי הענישה הכלליים בעבירות סחיטה, ולא לעצם העונשים אשר נגזרו.

לאור מכלול הנתונים אולם פרטטי מעלה ומדיניות הענישה הנהוגה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין מספר חדשים ועד שנה וחצי.

נסיבות שאינן הקשורות לביצוע העבירה

הנפטר ליד 1971. נשי ואב לשלושה. אין לחובתו הרשעות קודומות.

מתוך שירות המבחן עולה, כי הנאשם קיבל אחריות מלאה למשיו והביע חרטה, אכזבה ובושה מואפן התנהלוותו. לדברי הנאשם הוא פעל באופן החורג מדרכו ואורחותיו, ולא הייתה לו כוונה ממשית לפגוע במתלוון.

שירות המבחן התרשם, כי אין לנאים דפוסים עבריים וכי המקור לביצוע העבירה הוא ניצול הזדמנות שנתקתה בדרך של הנאשם, אשר הציבה אותו בעמדת כח כלפי המתלוון, תוך רצון לרוח כספי מהיר. עוד התרשם השירות כי ההליך המשפטי היהו גורם מרתק ומוחשי עבור הנאשם וכי מדובר באדם בעל יכולות לתפקיד תקין במישורים המשפחתית והתעסוקתית.

לאור מכלול הנתונים, שירות המבחן המליך להטיל על הנאשם צו לתועלת הציבור בהיקף נרחב של 240 שעות זאת לצד מאסר מותנה.

דין והכרעה

לחובת הנאשם זקפתו את העובדה כי הוא אדם בוגר אשר הבין את החומרה שבמעשיו ואת הפגיעה הקשה שעלולה להיגרם ממעשייו.

לזכותו של הנאשם זקפתו את העובדה כי זהוי הסתמכותו הפלילית הראשונה, וכי הודה במិוחס לו, קיבל אחריות למשעו והביע עליהם חרטה כנה. כן הבאת בحساب את יתר נסיבותו האישיות החשובות של הנאשם העולות מתקיר שירות המבחן ומטעוני בא כוכו.

לאחר שנתיי דעתך למכלול הנסיבות וטיעוני הצדדים, ראייתי להשיט על הנאשם עונש של ששה חודשים מאסר בפועל, קנס כספי ופיצויים למתلون.

לאחר לבטים לא קלים, ראייתי לקבוע כי המאסר ירצו בדרך של עבודות שירות, ולא אחורי סורג וברית, וזאת בשל החשש מפגיעה בנאשם ומשפחתו ולאחרו התקיר החובי. אdegש, כי אלמלא הצבירותו של כל הנסיבות המקלות, לא היה מנוס מהשיט על הנאשם עונש מאסר לריצוי ממש.

לצד אלה, אשית על הנאשם פיצוי כספי לנפגע העבירה וקנס כספי.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ששה חודשים מאסר בפועל, אשר ירצו בעבודות שירות. תחילת ריצוי העונש ביום 16.12.6. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 00:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות במחוז הדרום. ככל שייהי צורך בשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת הריצוי, הדבר יעשה על ידי ממונה עבודות שירות ללא צורך בצו שיפוטי נוספת.
- ב. שבעה חודשים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירה שיש בה יסוד של סחיטה, תוך שלוש שנים מהיום.
- ג. שלושה חודשים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירה שיש בה יסוד של איומים, תוך שלוש שנים מהיום.
- ד. פיצוי למתلون, עד תביעה מס' 1, בסך 15,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 16.12.1.1.1.4.17.
- ה. קנס בסך 3,000 ש"ח או חדש מאסר. הסכום יחולק לשלושה תשלוםמים. תשלום ראשון עד ליום 17.1.1.4.17. יתר התשלומים עד הרាសן בחודשים שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ו, 18 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.